

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

בנימין

לראות באבי הנחל

עבודת-השם

אמר לאחד שבבוקר צריך לאכול איזה דבר כדי לחזק את גופו לעבוד את השם. והיה מובן שמרמז לו לאכול פת שחרית יותר מאוחר, אחר עבודת-השם, (עייין בשולחן ערוך ובליקוטי הלכות, שסעודת תלמיד חכם בשעה חמישית וכו').

פעם בחור אחד שהה במחיצת ר' ישראל והתגברו עליו מאוד העצבות ומרה שחורה ולא היה לו שום רצון לקדושה, ללמוד ולהתפלל וכו', ור' ישראל צפה את זה ברוח קודשו ושאל אותו אם היום למד (קצת), כמרמז לו שבמצב הזה צריך לצאת מחובת היום של קצת לימוד על כל פנים ושלוש תפילות, מה שמוכרח על פי שולחן ערוך, ולהתחזק ולשמוח מהקצת שחטף, ולא לבטל הכול חס ושלום מחמת הירידה. וכן קם תיכף ללמוד קצת על כל פנים לצאת חובת היום המוכרח, והוטב לו בעזרת השם. ודברים והנהגות כאלו, קשה להסביר בכתב, והמשכיל יבין. ובעיתים הרגילים, היה מחזק מאוד להרבות בתורה ובתפילה ובעבודת השם, לשמור על הזמן וללמוד הכול, כמובן לפי הכלים והאפשרויות של הבן אדם. (חורף תשנ"ב)

אחד נחלש בדעתו בעבודת השם מחמת שראה שהוא לא זוכה לקום מוקדם בבוקר להתפלל וכו', באותו יום הזדמן לו לנסוע לר' ישראל, וכשהגיע לכניסת הבניין לא הבחין בדלת שקוף של זכוכית ונתקע בו בחוזקה בהיכנסו, ואחר קצת זמן של התיישבות (התאוששות) נכנס במעלית המובילה לדירת ר' ישראל, ותיכף שיצא מהמעלית ר' ישראל ראה אותו מרחוק והתחיל לגעור בו: "לאט לאט!" וכל מה שהתקרב יותר המשיך להוכיחו באמרו: "לאט לאט!" וכשזה תפס ידו הקדושה ליתן לו שלום ר' ישראל החזיק בה בחוזק ובגערה ואחר כך הוכיח אותו בנחת: "לאט לאט!", והיה מובן שמרמז לו לעבוד את השם במתינות ובהדרגה ובלי לדחוק את

השעה.

הדריך את אחד לפני עלייתו לארץ וכך אמר לו: "תפילה, שמחה, תורה, ללמוד הרבה ולהפסיק להפסיד הזמן היקר מכל, בדיבורים וכו'".

על רכישת אוטו אמר בהתלהבות – "אם אפשר מה טוב!", ואמר שבאמצעות אוטו אפשר בכל רגע... ולא סיים, אחד סיים: "ללכת ליער" והשיב בחיוב. וגם כן השיב בחיוב כשזה אמר לו שהכוונה של שיחת רבינו הקדוש שאמר שטוב לאיש כשר שיהיה לו סוסים, נאמר בדורנו על האוטו, (ועל האופניים התלהב פחות).

ר' ישראל אמר שהוא עשה טעות שלא עבר רישיון נהיגה, כי אם היה עושה רישיון היה עצמאי והיה יכול לנסוע כל הזמן לקברי צדיקים, והעיקר פעם לכותל ופעם לרשב"י (כך אמר).

ר' ישראל סיפר ששמע מנהג מאנ"ש שהיו נוהגים לכסות אחד בסדין לבן ולהדליק נרות כאילו כבר נפטר מהעולם, ולבכות ולהתמרמר עליו, וכל זה כדי להכניס זיכרון עולם הבא. ועיין בליקוטי מוהר"ן נ"ד שצריך לשמור מאוד הזיכרון, ובשיחות הר"ן שרבינו היה לו עבודה לזכור בפרטיות איך יבכו עליו ביום המיתה וכו' שלא להטעות עצמו בעולם הזה העובר כהרף עין.

ר' ישראל סיפר שפעם הוא הלך עם ר' ישראל קרדונר למקווה שהיה כל כך קר שלא היה אפשר לסבול ור'

ישראל קרדונר הפשיט בגדיו ונכנס במים בלי שום תנועה של קושי (כאילו לא היה קר) והוא לא אמר לר' ישראל מה לעשות (אם להיכנס או לא) אבל הוא בעצמו התחזק להפשיט בגדיו ולהיכנס במים והבחין שלר' ישראל קרדונר היה הנאה מזה. (ל"ג בעומר תשנ"ב, ב, מירון)

ר' ישראל אמר שעד שיבוא משיח לא יהיה עוד אנשים כמו ר' ישראל קרדונר. אבל...
ופעם אמר: "כשיבוא משיח נזכה למדרגה יותר ויותר ממנו".

ר' ישראל סיפר שר' ישראל קרדונר היה נוהג להיכנס אל המקום הקדוש של ציון הרשב"י בלי נעליים בקיץ, אולם בחורף היה לובש אותם מפאת הקור החזק. ופעם שמע בת קול מהרשב"י, ומהזמן הזה נהג להיכנס לרשב"י בלי נעליים גם בחורף. וכש אחד שאל את ר' ישראל (אודסר) מה אמרה הבת קול השיב: "אני לא שאלתי והוא לא אמר לי".

הדמשך בשבוע הבא (כ"ג)

